

Sedaj je tudi to onemogočeno, ker je na eni strani vino previsoko obremenjeno, na drugi strani pa dobava vina naravnost od vinogradnika močno ovirana. Zaradi tega je tudi upravičena zahteva vinogradnikov, da bi naj bilo treba plačati trošarino le od vina, ki ga prodajo v nadrobni prodaji, ne pa tudi za ono, ki ga kupi potrošač naravnost od vinogradnika ali ga pridobi za zamenjavo za druge kmetijske pridelke. Celo podariti bi ne smel nihče vina, ne da bi plačal predpisano trošarino.

Ali trošarina od litra ali pa pavšalna trošarina?

Sedaj je uvedena pri nas trošarina od litra, svoječasno je bila uvedena tudi že pavšalna trošarina. Pri zadnjem načinu pobiranja trošarine bi plačal nek določen znesek vsak gostilničar, promet z vinom pa bi bil popolnoma prost. Seveda bi plačali tako trošarino na vino samo točilci vina na drobno, dočim bi bili pridelovalci vina trošarine prosti. Prav gotovo bi se promet z vinom pri tem načinu pobiranja trošarine močno dvignil, ker bi marsikdo lahko užival vino, ki ga sedaj ne more. To bi se pa ne zgodilo na škodo gostilničarjev. Kdor gre v gostilno, gre itak neglede na to, ali ima na razpolago vino doma ali ne. Prepričani pa smo, da bi bilo potem v gostilni dobiti mnogo boljše vino kot sedaj, ker je boljše vino zaradi trošarine sedaj tudi za gostilničarja predrago, pa tudi oviran promet z vinom mnogokrat sedaj preprečuje pravilno kletarjenje v gostilničarjevi kleti. Oblast bi dobila mogoče nekaj manj trošarine na vino kot sedaj, bi pa prišla končno na isto, ker bi odpadli tudi vsi izdatki, ki jih ima oblast sedaj zaradi potrebe kontrole pri prodaji vina in pri pobiranju te. Potem bi odpadlo tudi vse morebitno tihotapljenje vina, ki se sedaj mogoče dogaja, ker bi postalo nepotrebnost. Zaradi tega je čisto upravičena zahteva vinogradnikov po izvedbi pavšalne trošarine, je pa tudi izvedljiva.

Vinogradniško vprašanje je vprašanje obstoja naše severne meje v narodnostnem oziru

Večina prebivalstva severnega dela Slovenije je odvisna od tega, kako se bo prodalo vino. Prav dobra je misel nekoga dobrega poznavalca najrevnejšega dela severne Slovenije, to je Haloz, da bo temu predelu pomagati le na ta način, da omogočimo tamkajšnjim ljudem prodajo njihovega pridelka —

Dožnost vsake žene je, da pazi na redno stolico, ki jo doseže z naravno »Franz-Josefovce« grenko vodo, ako jo jemlje vsak dan v manjši množini. Prava »Franz-Josefovca« voda deluje miho, prijetno, naglo in zanesljivo.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

vina po primerni ceni. Tudi viničarsko vprašanje bo rešeno učinkovito takrat, ko bodo lahko vinogradniki prodali vino po primerni ceni. Svoječasno je bilo pravilo, da je plačal vinogradnik dnino v višini cene enega litra vina. Kako naj sedaj isti vinogradnik plača trikratno ali celo štirikratno dnino od cene litra vina? Naša severna meja bo močna, ako bo gospodarsko močan nekdanji in sedanji steber ob njej. To pa je in bo edino naš kmet. Zato je neobhodno potrebno, da pričnemo razmotrivati o tem za naše prebivalstvo severne meje tako važnem vprašanju trezno in ga skušamo rešiti tako, da bo lahko vinogradnik spet prosteje zadihal.

Po Jugoslaviji

Volilni red za parlament, ki je bil kot načrt objavljen, je vlada z ozirom na izražene kritike in želje v nekaterih točkah preuredila. Ostale so državne liste. Vložiti se more državna lista samo, če je zbrano na njej vsaj 15 okrožnih list. Z državne liste more biti izvoljen samo njen nosilec, in sicer v primeru, da je dobila lista vsaj 100.000 glasov. Okrožne liste imajo vsaka svojega nosilca, ki pride pri dodelitvi mandatov, ki jih je dobila lista, prvi v poštevi in potem šele okrajni kandidati v vrstnem redu po številu dobjenih glasov. Vpeljan je proporc po D'Hontovem sistemu. V nov volilni red je sprejeta določba, da pride en poslanec na vsakih 40.000 prebivalcev; če znaša višek od 40.000 najmanj 25.000, dobi okrožje še enega poslanca. Tako bo Slovenija tudi v bodoče imela toliko poslancev kot doslej, to je 29. Število volilnih okrožij v Sloveniji ostane nespremenjeno, kakor v prvotnem načrtu, to je šest. Mesto Ljubljana voli dva poslance, ljubljansko volilno okrožje (Gorenjska) pet, novomeško okrožje (Dolenjska) pet, celjsko šest, mariborsko štiri, mursko-soboško sedem.

Četrto banovino zahtevajo muslimani. Ta bi naj bila Bosna in Hercegovina, ki tvori sedaj vrbasko in drinsko banovino. Voditelj muslimanov minister dr. Kulenovič poudarja to svojo zahtevo ob vsaki priliki ter izjavlja, da se bodo muslimani za njeno uresničenje vztrajno borili. Kot razlog navajajo muslimani, da je Bosna in Hercegovina pomešana s srbskim, hrvatskim in muslimanskim življenjem, da torej ne spada ne v hrvatsko ne v srbsko banovino, marveč mora tvoriti posebno jugoslovansko banovino. Ta zahteva pa ni našla prijaznega odmeva na srbski strani.

Složna domovina. Pred letom dni, 5. februarja 1939, je Dragiša Cvetkovič sestavil

Proti prehladu lahko vzamete 1-2

ASPIRIN tablete

Ni drugega zdravila po imenu »Aspirin«, temveč edino-le »Bayer«-jev Aspirin.

Ogl. reg. pod S. br. 37092 od 27. XII. 1939.

svojo vlado. Ob prvi obletnici te vlade je ministrski predsednik dal časnikarjem izjavo, v kateri je poudaril velik pomen narodnega sporazuma. V najkritičnejših trenutkih mednarodnega položaja, tako je rekel predsednik vlade, smo vsemu svetu lahko odločno in jasno povedali, da je naša domovina složna, da je duhovno zedinjena in pripravljena odločno braniti svoje meje. Danes se razpravlja o mejah banovine. Nad vsemi banovinami pa je širša, močnejša in večja zunanja meja Jugoslavije, ki smo jo vsi odločno braniti in ki omogoča rešitev vseh notranjih vprašanj. Če se vprašanje postavi tako, se bo sporazum o enakosti in enakopravnosti Srbov, Hrvatov in Slovencev izvedel popolnoma do kraja.

Nemci v Jugoslaviji se vedno bolj delijo pod svetovno-nazornim vidikom. Na eni strani so ljudje krščanskega svetovnega nazora, ki hočejo svetinjo krščanske vere ohraniti bodočim rodovom, na drugi strani pa so ljudje nemškega narodno-socialističnega gledanja na svet.

Dosedanja reševalna dela na rušilcu »Ljubljana«. Zadnjič smo poročali, da se je potopil 25. januarja v pristanišču Šibenik v Dalmaciji po končanih maneverskih vožnjah naš rušilec »Ljubljana«. Ladjo bodo dvignili z ju-

Lahka zadeva

Znani nemški pisatelj žaloiger Grillparzer je bil v visoki starosti izvoljen v poslansko zbornico. Bil je tedaj že močno naglušen. Ko so ga vprašali, kako utegne spričo svoje betežne naglušnosti zmirom pravilno oddati svoj glas pri glasovanju, jim je odgovoril: »Nič lažjega kakor to. Pri vsakem glasovanju opazujem kneza Windischgrätzta. Ako on vstane, jaz obsemim — ako pa on obse, jaz vstanem.«

*

Mesto v vojnem stanju z Rusijo

Že 85 let je mesto Warwick v Angliji v vojnem stanju z Rusijo. To mesto, ki je bilo dolgo časa jabolko prepira med Anglijo in Škotsko, je dobilo sčas-

V rdečem »raju« ...

Roman iz sovjetskega kmetijskega življenja

5

Karanzin se je pobral s tal z željo po maščevanju. Nekaj dni je kahal v sebi razne načrte. Naposled se je odločil za to, da šubinovo pozornost obrne od Natalije na Natašo, ki je mlajša in lepša. Vsak dan mu je pripovedoval o Nataši. Dopovedoval mu je, da v vsej okolici ni lepše ženske od nje. Ko je mislil, da je že dovolj pripravil šubina, mu je naravnost svetoval, naj se loči od Natalije in se oženi z Natašo. Prepričan je bil, da Nataša ne bo pristala na šubinovo ponudbo in ta bo v svoji maščevalnosti našel razlog, da jo spravi v očeško ječo. Karanzin pa se je opekel. Šubin je ravno tistega dne imel zelo dober obed, ki mu ga je pripravila Natalija. Ko je slišal Karanzinov nasvet, se je jezno zakadil v svetovalca, ga brcnil v trebuh in mu rekel:

»To te bo naučilo, da se boš od sedaj naprej brigal za svoje stvari!«

Karanzin je molčal, toda zaklel se je, da bo našel drugo sredstvo, s katerim bo uničil deklico.

*

Nataša je že pred kakima dvema urama videla, da sta se Dragin in Simnov vrnila domov.

Zaradi očetovega izostanka se spočetka ni vznemir-

jala, ker se je večkrat primerilo, da se je oče nekoliko zamudil, in sicer zato, da sta z Olgoporom skrila ribe. Polagoma pa se je začela vznemirjati.

To se še ni zgodilo, da bi oče za dve uri zaostal. Njegova zamuda je navadno znašala pol — do tri četrt ure.

Kaj se je zgodilo? Čoln se gotovo ni potopil, ker bi jim Dragin ali Simnov povedala. Ali pa se je morda neresča tako zgodila, da ta dva nista videla?

Njen nemir se je povečal, ko je zagledala tri konjenike. Ko so se bližali njihovi hiši, se je naglo skrila. Ko se je pozneje nekoliko opogumila in pogledala izza ogra, je videla, da so se konjeniki ustavili pred šubinovo hišo. Pozneje je videla šubina, ko je šel v spremstvu teh konjenikov proti Dnjestru. Zdelo se ji je, da je prihod konjenikov ter šubinov odhod k Dnjestru v zvezi s tajno, katero je za njo predstavljala nerazumljiva zamuda njenega očeta.

Nataša se je podala k materi, ki je sedela pri ognjišču. Očetova juha se je grela na žerjavici. Starka je razmišljala o svoji bedi. Kadar ji je duh zablodil v preteklost, je bil ta spomin zanjo nova muka. Samo molitev jo je še tešila. Brez nje bi že pred leti bila omagala.

K sreči mož, Ivan Krilov, ni klonil. Kolikokrat jo je bodril:

»Žena, proč z malodušjem! Bog se nas bo spet usmilil. Napočil bo dan, ko bodo premagani boljševiki,